

MEDDELELSER

FRA

DET NORSKE MYRSELSKAP

Nr. 4

August 1975

73. årg.

Redigert av Ole Lie

JORDRESSURSENE PÅ SMØLA

UNDERSØKELSER OG MULIGHETENE FOR UTNYTTELSE AV MYRENE

Av *Osc. Hovde*

Tidligere konsulent i Det norske myrselskap

Innledning.

Smøla kommune i Møre og Romsdal fylke har, etter Norges offisielle statistikk, et totalareal på 273,72 km², hvorav 269,11 km² er landareal. Dette areal innbefatter den såkalte «Fast-Smøla» på 213,94 km² og et stort antall mindre øyer og holmer, med Edøy, Kuløy, Rostvolløy og Gjøy som de største.

Myrene på Smøla med omliggende øyer ble først oversiktsmessig undersøkt av *Det norske myrselskap* i 1935 etter prinsippet for myrinventering (1). Smøla var det annet område i landet etter Andøya i Nordland som ble undersøkt på denne måte. Melding om undersøkelsen er utgitt (2). Området besto den gang av 3 kommuner, nemlig Edøy, Bratvær og Hopen. Alle 3 var typiske kystkommuner med fiske, fangst og sjøfart som viktigste næringsveg. Etter *folketellingen av 1930* var den hjemmehørende folkemengde da i alt 3.944 personer. Av den mannlige befolkning over 15 år var hele 68 % knyttet til fiske, fangst og sjøfart, mens bare 18 % var knyttet til jordbruk og erverv som står i forbindelse med dette. Når det gjelder jordbruksforholdene den gang, forteller *jordbruksstillingen av 1929* at arealet av dyrka mark var 4.104 dekar fordelt på 410 bruk. Det blir 10 dekar pr. bruk. De fleste var følgelig støttebruk for fiskerbefolkningen og bare 36 bruk hadde mer enn 50 dekar innmark. Husdyrholdet besto av 141 hester, 1.562 storfe og 5.366 sauer.

Resultater av myrinventeringen på Smøla.

Ved *myrinventeringen* i 1935 ble det registrert i alt 68 500 dekar myr på Smøla med omliggende øyer. Av dette areal var 43 250 dekar samlet i større områder, mens 25 250 dekar var småmyrer på opptil

50 dekar. Det øvrige areal består overveiende av snauberg og grunn lyngmark. Det vesentligste av myrene ligger på «Fast-Smøla» med 67 390 dekar. Myrene dekker således her vel 31 % av landarealet. Myrene består hovedsakelig av mosemyrer omtrent likt fordelt mellom lyngrik og grasrik kvitmosemyr. Det vil si myrtyper med et forholdsvis mektig friskt kvitmoselag.

De øverste lag av myrene er vanligvis lite til middels omdannet. I de dypere lag er torva sterkere omdannet og ofte av brenntorvkarakter. Grunnen under myrene består hovedsakelig av fjell.

Brenntorvarealer. Fra meget gammel tid har det på Smøla vært nyttet torv til brensel. Det er stikktorv som har vært enerådende blant oppsitterne. Omkring første verdenskrig ble det gått i gang med maskintorvvanlegg. Driften ble av forholdsvis kort varighet, men har satt spor etter seg til denne dag. Massen av brenntorv på Smøla ble i forbindelse med myrinventeringen beregnet til 75 mill. m³ råtorv. Som vi har nevnt tidligere så ligger brenntorva oftest i de dypere lag. En vesentlig del av det beregnede brenntorvkvantum finnes derfor innen de dyrka og dyrkbare myrarealer. Det er således en brenselsreserve som det neppe blir aktuelt å utnytte annet enn i krisesituasjoner. Men også innen de mindre myrpartier, som bare delvis er tatt med i dyrkingsarealet, finnes det betydelige brenntorvressurser som med fornuftig disponering i tilfelle kan nyttes. Bruken av brenntorv er nå for øvrig sunket til et minimum.

Strøtorvarealer. Da den overveiende del av myrene på Smøla er mosemyr, skulle en anta at her måtte finnes betydelige strøtorvmasser. Når dette likevel ikke er tilfelle, skyldes det at mosetorva her er usedvanlig rik på rottrevler og fiber av bjønnskjepp og torvmyrull, og tildels røtter av lyng og dvergbjørk. Dette hindrer en effektiv riving av torva og nedsetter vannoppsugingsevnen. Men undersøkelser og analyser har vist at det bl.a. på Kongensmyr finnes brukbar strøtorv for lokalt behov.

Litt om myr dyrkingen på Smøla.

Myr dyrkingen på Smøla er av meget gammel dato da det her er lite dyrkbar fastmarksjord. Men noen fart i myr dyrkingen ble det ikke før *Selskapet Ny Jord* i 1929 kjøpte inn det første felt — Frostadfeltet — til bureising. I løpet av 1930-årene ble Molstadvfeltet, Kongsvollfeltet og Toppmyrfeltet kjøpt inn. I alt ble det til 1936 innkjøpt ca. 28 000 dekar, som ble planlagt parsellert ut til ca. 90 bruk med ca. 150—200 dekar pr. bruk. Bruksstørrelsen er i de senere år øket ved at 2 og flere parseller er slått sammen eller ved tilleggsjord på annen måte.

I de første årene foregikk dyrkingen manuelt ved grøfting for hånd, flåhakking og fresing. En radikal endring i dyrkingsarbeidet ble mulig, da Selskapet Ny Jord høsten 1938 kjøpte inn den første traktor til feltene. Med det maskinelle utstyr en har i dag er dyrkingen av myr på Smøla teknisk lett, da det aller meste av myrarealet

er fritt for røtter og stubber. Dybdeforholdene er imidlertid meget ujevne så planlegging av dyrkingsfelter krever en omhyggelig undersøkelse. Etter ca. 30 års drift på Frostadfeltet fikk en store problemer med avløpsforholdene i kanaler og samlegrøfter. Det ble derfor nødvendig med opprensning og utdyping. Det viste seg da at dette arbeidet krevde betydelige fjellsprenninger. Det var bl.a. dette forhold som førte til at en lettere innså nødvendigheten av grundig detaljundersøkelse av såvel Selskapet Ny Jords felter som det utenforliggende areal.

Myrsynking.

Det har lenge vært kjent at myr av den type som vi finner på Smøla, synker sterkt ved drenering og dyrking (3). Ved «synkingsundersøkelser» foretatt av *Utvalget for myrsynking* (Rådet for jordbruksforsøk) har det vist seg at en på Smøla har fått fra ca. 2 til vel 7 cm synking pr. år i en 20-årsperiode med én omgrøfting (4). På lengre sikt vil en derfor få en betydelig synking, mest på de dypeste og våteste myrene, selv om synkingen nok vil avta med tiden når myra får satt seg. Sammensynking av torvlaget behøver ikke å bety så meget annet enn kostnad til omgrøfting der hvor undergrunnen er dyrkbar. Men på Smøla, hvor det aller meste av myrene ligger direkte på fjellgrunn, er det innlysende at myrdybden er helt avgjørende for vurderingen om et areal kan karakteriseres som dyrkbar.

Detaljerte myrundersøkelser.

Initiativet til detaljundersøkelsen utenfor Selskapet Ny Jords felter ble tatt av *Møre og Romsdal landbrukssekselskap* i 1967 ved henvendelse til *Det norske myrselskap*. Myrselskapet påtok seg oppgaven fordelt over en årrekke og la fram prioriteringsliste utarbeidet i samarbeid med *Smøla jordstyre*. *Jorddirektoratet* ga tilsagn om støtte til undersøkelsen og *Smøla kommunestyre* bevilget de nødvendige midler til handlangerbhjelp under markarbeidet.

Planen for undersøkelsen går i store trekk ut på regelmessige boreriger med kammerbor i et rettvinklet rutenett med 40 eller 50 m avstand mellom borpunktene. I hvert borpunkt blir det målt dybde og registrert undergrunn. Terreng høyden i punktene bestemmes ved nivålement. Videre blir notert myrtype, formoldingsgrad i øvre jordlag og fortorvingsgrad i dypere lag. De forskjellige data blir ført opp i en boringstabell. Myr dybde og terreng høyde blir dessuten satt på et kart over feltet.

Utarbeidelsen av kartene bygger på *Widerøes flyfoto* oppfotografert til mst. 1 : 2 000 på grunnlag av linjer målt i terrenget mellom godt synlige punkter på et kontaktkopi. Hvor det foreligger *jordskiftekart* blir eiendomsgrenser overført fra disse. Terreng høydene bestemmes på grunnlag av N.G.O.'s høydefastmerker for absolutte høyder over havet.

Det første område som ble undersøkt etter denne planen var Toppmyra i 1967. Så fulgte Røkmyra i 1968, Jøstølmyrene i 1970, Hopasingsmyra i 1971, Moldtjønnyra i 1972, Nordvikfeltet i 1973 og Rokstadfeltet i 1974, kfr. kart, fig. 1. Disse 7 områdene representerer et samlet areal på ca. 13 500 dekar, hvorav ca. 10 790 dekar er myr med torvlag over 30 cm tykt. Rokstadfeltet er ennå ikke ferdig kontorbehandlet, men myrarealet utgjør ca. 2 070 dekar og totalarealet ca. 2 780 dekar, tabell 1.

Det er i alt foretatt 4 183 boringer. Myrdybdene fordeler seg mellom de forskjellige intervaller som det framgår av tabell 2. Vi ser at den prosentiske andel av de forskjellige dybdeintervaller varierer sterkt fra område til område. Forholdsvis størst dybde har Moldtjønnyra med hele 38 % av borpunktene antall over 4 m. Grunnest er Hopasingsmyra hvor 58 % er grunnere enn 2 m. Ellers ligger de fleste punkter i intervalene mellom 1 og 3 m.

Punkttheteten har vært 50 x 50 m unntatt for Toppmyra hvor den var 40 x 40 m. På grunnlag av borpunktene antall har vi også ført opp i tabellen det areal borpunktene representerer. Det utgjør i alt 9 897 dekar. Når det, som vi har sett av synkingsmålingene, kan bli over 1 m synking i løpet av en 20-årsperiode etter dyrking, forstår vi at myr på fjellgrunn, som vi har på Smøla, stiller visse krav til dybden for at den skal kunne dreneres og brukes på lengre sikt. Vi har satt dette krav til minst 2 m. Ut fra dette resonnement ser vi av tabellene at bare 56 % av myrarealet på de undersøkte områder utenfor Ny Jords felter kan karakteriseres som dyrkbart. En slik teoretisk vurdering er selvsagt ikke helt pålitelig, da variasjonen i dybdeforholdene spiller en stor rolle. Dersom storparten av et område kan dreneres tilfredsstillende sett på lengre sikt, så kan også små myrpartier med mindre dybde enn 2 m inngå i dyrkingsarealet. På den annen side kan også dypere myrpartier være umulig å drenere på en økonomisk forsvarlig måte. Dette er forhold som må vurderes ut fra alle nødvendige data.

Selskapet Ny Jord utførte i perioden 1966—69 undersøkelser med dybdemålinger og nivellement på de ennå udyrka områder av de innkjøpte feltene. En hadde her gode karter som grunnlag for undersøkelsen. Resultatet av disse boringer går fram av tabell 3. Tabellen er utarbeidet av undertegnede etter Ny Jords målebøker som villigst er utlånt. Vi ser at borpunktene antall utgjør 7 230. Her er imidlertid å bemerke at det også er tatt med en del punkter mellom 0,1 og 0,3 m, som følgelig ligger utenfor grensen for myr. Vi ser videre at 46 % av punktene her har mindre dybde enn 2 m. Selskapet Ny Jord har satt 1,8 m som minste dybde for dyrkbart areal. Andelen av dyrkbart areal utgjør følgelig også her litt over halvparten av myrarealet. Punkttheteten ved denne undersøkelsen har vært 40 x 40 m. Hvert punkt representerer følgelig teoretisk et areal på 1,6 dekar. Vi får da at boringene dekker et areal på 11 566 dekar. Av dette areal har 5 305 dekar mindre enn 2 m dybde og 6 261 dekar

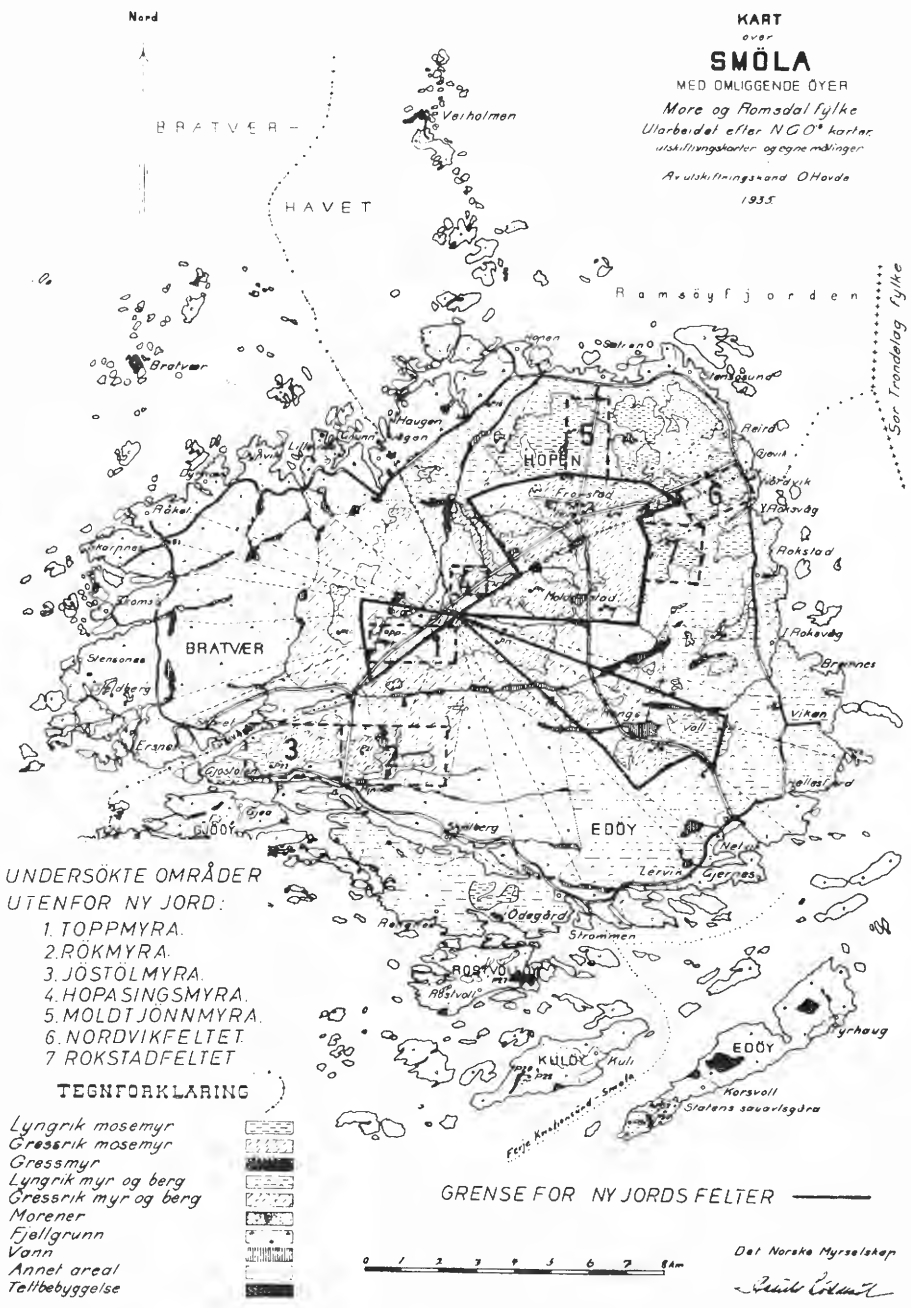

Fig. 1. Oversiktskart over myrene på Smøla.

over 2 m. Ellers er forholdet mellom grunn og dyp myr sterkt varierende på de forskjellige felter. Mest dyp myr har Moldvassheia, mens Kvitmjølsokna er gjennomgående grunnest.

Myrtype og torvegenskaper.

Det er myrtypene grasrik og lyngrik mosemyr som dominerer myrtypebildet på Smøla. Av andre myrtyper, som f.eks. grasmyr og lyngmyr finnes bare mindre arealer.

Ved detaljundersøkelsene er det foretatt en omfattende registrering av omdannelsesgraden av torva både i øverste og dypereleggende lag. Det mest vanlige profil består av et ca. $\frac{1}{2}$ —1 m mektig lag lite omdannet kvitmosetorv øverst. I dypere lag tiltar oftest omdannelsen slik at torva etter hvert får brenntorvkarakter. Det finnes imidlertid også områder med brenntorv ganske høyt i profilet, særlig innen de grunneste myrpartier. Dette er til stort hinder for en effektiv grøfting, da slik tett torv har dårlig gjennomtrengelighet (6 og 7). Men den overveiende del av de dypere partier består av forholdsvis porøs torv til grøftedybde og ofte betydelig dypere. Dreneringsforholdene er derfor stort sett gode ved første gangs grøfting. Etter noen år omdannes torva i det øverste lag og blir tettere etter hvert. Særlig den økende bruk av tunge jordbruksmaskiner har vist seg å virke uheldig på jordstrukturen. Det er derfor mulig at en etter hvert vil få problemer med torvas gjennomtrengelighet for luft og vatn.

Ved myrinventeringen og senere har det vært tatt ut en rekke jordprøver til kjemisk analyse. Analyseresultatene har vist at myrene på Smøla er sterkt sure med meget lavt kalkinnhold. Foruten kalk og de vanlige gjødselemer, mangler en rekke mikrostofer som er nødvendige for kulturplantene. Selskapet Ny Jords forsøksgard har tatt opp de fleste av de problemer som etter hvert meldte seg ved kultivering av Smølamyrene. Uten forsøksgården ville sannsynligvis kolonisasjonen her blitt en skuffelse da forholdene er så spesielle at forsøksresultater fra andre distrikter vanskelig lar seg overføre.

Dyrkbare myrarealer.

Ser vi på hele den hittil detaljundersøkte del av Smøla under ett, finner vi at det er foretatt 11 413 borer. Dybdene fordeler seg med 16 % mindre dybde enn 1 m, 29 % mellom 1 og 2 m, 28 % mellom 2 og 3 m, 16 % mellom 3 og 4 m og 11 % med større dybde enn 4 m. Den største dybde ble målt på Moldtjønnyra med 7,5 m. Men også på Moldvassheia ble målt dybder på 7 m. Beregnet på grunnlag av punkttettheten representerer alle boringene et samlet myrareal på 21 463 dekar. Herav har ca. 9 720 dekar mindre enn 2 m dybde, mens 11 743 dekar har større dybde. Det er enda noen flere større sammenhengende myrområder utenfor Ny Jords felter som vil bli undersøkt i de nærmeste årene framover. Men en kan nok si at storparten av

de større myrområder på Smøla er undersøkt. Det foreliggende materiale gir derfor et meget godt grunnlag for vurdering av Smølas arealressurser.

Vi har sett at fordelingen av myrdybden på hver side av 2 m grensen er praktisk talt den samme innenfor som utenfor Ny Jords felter, og sett under ett har 45 % mindre og 55 % større dybde enn 2 m. Med det store grunnlagsmateriale en her har, må det være temmelig nær det rette å regne med at godt og vel halvparten av Smølas større sammenhengende myrarealer kan karakteriseres som dyrkbare. Hertil kommer alle småmyrene, hvor en nok må redusere frekvensen av dyrkbar myr betydelig, kanskje ned til 20 eller 10 % av arealet, ja, endog ned til 0. Ved å gå ut fra inventeringsresultatet med 43 250 dekar myr i større områder og 25 250 dekar småmyrer, får vi ut fra dette resonnement at det var ca. 23 000 dekar + ca. 2000 dekar = ca. 25 000 dekar dyrkbar myr på Smøla i 1935. Etter den tid er det praktisk talt bare myr som har vært nydyrka. Ifølge jordbrukstillingen av 1969 var arealet av dyrka jord 14 168 dekar, hvorav 11 984 dekar var fulldyrka. Fra 1935 til 1968 var det følgelig dyrka 10 064 dekar. En stor del av denne nydyrking har foregått på Ny Jords felter. Ved siste jordbrukstilling skulle det følgelig etter våre beregninger være igjen ca. 15 000 dekar dyrkbar myr på Smøla, som stort sett har større dybde enn 2 m. Dette er i meget god overensstemmelse med jordbrukstillingen som oppgir arealet av dyrkbar myr til 14 717 dekar. Her finnes derfor arealressurser nok til å fordoble jordbruksarealet fra ca. 15 000 til ca. 30 000 dekar, selv om man setter dybdegrensen på 2,0 m for myr egnet til vanlig jordbruksdrift. Så å si all myr på Smøla ligger — som nevnt — direkte på fjellgrunn.

Det er selvsagt mulig og kanskje også tilrådelig å dyrke en del grunnere myrer til permanent eng og beite. Ifølge tabell 2 og 3 utgjør antallet av borpunkter mellom 1 og 2 m ca. 29 %, svarende til 6 217 dekar innen de detaljundersøkte områder. Ved å nytte samme prosent-sats på hele inventeringsarealet av større områder får vi ca. 12 000 dekar innenfor dette dybdeintervall. En del slik myr er nok også allerede dyrka. Ved slik bruk av jorda at det blir liten synking, f.eks. til eng- og beite, representerer myrene i dybdeintervallet 1,0—2,0 m en betydelig ressurs i tillegg til det foran nevnte fulldyrkingsarealet. Men vi anser slike arealer som *ikke* skikket til allsidig jordbruksdrift på lengre sikt.

Jordbruket på Smøla.

I 40-årsperioden 1935 til 1975 har det foregått en betydelig strukturendring innen jordbruket på Smøla. Mens de fleste bruk tidligere var støttebruk for fiske, har flere og flere etter hvert gått over til selvstendige jordbruksenheter. Av 318 bruk med over 5 dekar jordbruksareal hadde bare 36 bruk over 50 dekar i 1929. I 1969 var

bruksantallet gått ned til 288, mens antallet av bruk med over 50 dekar jordbruksareal var steget til 103. Av disse 103 bruk var 30 over 100 dekar, 7 over 150 dekar, 4 over 200 dekar og 1 over 400 dekar. Den hjemmehørende folkemengde var 4 001 personer i 1970. Det vil si en tilvekst på 57 personer fra 1930. Yrkesmessig har det foregått en forflytning fra fiske til jordbruk. I 1969 hadde 73 mannlige brukere jordbruk som eneste leveveg og 72 som viktigste. Av disse hadde 22 landbruksfagskole.

Bruken av jordbruksarealet er og vil vel også i framtida komme til å bli prega av grasproduksjon til husdyr. Det er melkeproduksjonen som er viktigst, men også kjøttproduksjonen er av betydelig omfang. Ved siste jordbrukstelling var storfeantallet oppgitt til 2 164, hvorav 771 melkekyr. Saueantallet var gått ned fra 5 366 i 1929 til 2 016 i 1969. Hesteantallet hadde i samme tidsrom minket fra 141 til 13. Til gjengjeld hadde antallet av traktorer øket fra 0 til 168. Det er nå i bruk over 100 melkemaskeanlegg. I 1969 hadde 110 bruk permanent grassilo. Også grønnsakarealet er betydelig på Smøla, takket være forsøksgården som har drevet et grunnleggende arbeide, særlig når det gjelder klargjøring av behovet for tilskudd av mikronæringsstoffer (5). Grønnsakarealet var i 1969, 393 dekar. Herav 385 dekar til gulrot. Smølagulrota er blitt landskjent for fin kvalitet. Gartnerhallen har bygd kjølelager på Frostad, men kapasiteten er altfor liten.

Skogsarealer. Arealet av produktiv skog på Smøla er oppgitt til 114 dekar. Hele arealet er planta barskog. Det finnes dessuten litt naturskog av lauvtrær i indre (østre) del av kommunen. I de senere år er det blitt plantet flere treslag i lebelter, særlig på forsøksgården. Disse forsøksplantinger tyder på at her er muligheter for å få opp skog ved gjødsling og omhyggelig stell. Vi har sett at ca. 16 % av de større myrområder (mindre enn 1,0 m dybde til fjell) og 80—90 % av småmyrene, eller i alt ca. 30 000 dekar må anses uskikket for dyrking. En vesentlig del av dette areal vil med fordel kunne plantes til med skog.

KONKLUSJON

På grunnlag av myrinventeringen i 1935 og detaljundersøkelser i 1966—74, kan det settes opp følgende tallmessige oversikt over myrressursene på Smøla:

Større, sammenhengende myrarealer	43 250 dekar	
Småmyrer, opptil 50 dekar	25 250	»
Samlet myrareal	68 500 dekar	

*Fordeling av myrarealene etter utnyttelse og skikket-
het for dyrking.*

Dyrka myr	10 000 dekar
Dyrkbar myr, dypere enn 2 m til fjell	15 000 »
Delvis dyrkbar myr, 1—2 m til fjell	12 000 »
Uskikket til dyrking, delvis skogreisingsmark, grunnere enn 1 m til fjell	31 500 »
I alt	<u>68 500 dekar</u>

Som man ser er vi kommet til at det finnes ca. 15 000 dekar udyrka myr som er egnet for fulldyrking på Smøla. I tillegg finnes ca. 12 000 dekar som er delvis dyrkbar til f.eks. permanent eng og beite. Dette vil si at det totale jordbruksarealet etter tellinga i 1969 kan fordobles. Det dyrkbare areal som her er angitt omfatter overveiende myrer med større dybde enn 2 m. Når vi har satt kravet til myr-
dybde såpass høyt, er det fordi synkingen av mosemyr som en har på Smøla, har vist seg å være meget stor. Dertil kommer at undergrunnen som nevnt nesten over alt består av fjell.

Det har vært reflektert og diskutert en god del angående hvor mange nye bruk det kan og bør opprettes på Smøla. Hvor mange av de nåværende 288 bruk med over 5 dekar jordbruksareal som vil bli levedyktige i framtida er det vel ingen gitt å forutsi. Ved henvendelse til Smøla jordstyrekontor har vi imidlertid fått oppgitt at tallet på jordbruk med besetning nå utgjør ca. 150 utenfor Ny Jords områder.

Innen Ny Jords felter på Smøla er ca. 30 bruk bebygd og i drift. Samlet antall bruk på Smøla med besetning er m.a.o. ca. 180. Ved en lik fordeling av det dyrkbare areal med minst 2 m myr-
dybde ned til fjell, blir det følgelig mindre enn 100 dekar tilleggsjord pr. bruk. Det er vel mulig at en del av de 180 bruk ikke blir opprettholdt i fremtiden. Dessuten vil det som nevnt være mulig å nytte noe av de myrarealer som har mindre dybde enn 2 m til beitedyrking.

Konklusjonen må likevel bli at arealressursene for en utvidelse av de nåværende bruk på Smøla er sterkt begrenset. Det bør derfor nøye vurderes om det er fornuftig å utvide antallet jordbruk ut over de ca. 180 bruk med besetning som i dag finnes på Smøla.

Tabell 1. Detaljundersøkt areal utenfor Ny Jords felter på Smøla.

Område	Areal i dekar					I alt
	Dyrka mark	Fjellgrunn	Kvitmosemyr		Vann	
			lyngrik	grasrik		
Toppmyra	—	296,30	—	1138,60	49,60	1484,50
Røkmyra	—	421,70	—	2409,30	138,80	2969,80
Jøstølmyrene	—	506,85	317,84	1379,91	64,70	2269,30
Hopasingsmyra	—	118,20	—	675,28	16,84	810,32
Moldtjønnyra	189,45	164,18	1259,76	349,07	17,18	1979,64
Nordvikfeltet	238,46	236,31	1035,77	31,40	5,82	1547,76
Rokstadfeltet	—	677,51	883,14	1188,77	29,14	2778,56
Sum	427,91	2421,05	3496,51	7172,33	322,08	13839,88

Tabell 2. Myrdybdenes fordeling utenfor Ny Jords felter på Smøla.

Myrområde		Myrdybde i m					I alt
		0,3—1	1—2	2—3	3—4	4—	
Toppmyra	Pkt	118	172	155	128	52	625
	%	19	28	25	20	8	100
	Dekar	189	275	248	205	83	1000
Røkmyra	Pkt	170	260	242	154	24	850
	%	20	31	28	18	3	100
	Dekar	425	650	605	385	60	2125
Jøstølmyrene	Pkt	100	197	173	67	27	564
	%	18	35	31	12	4	100
	Dekar	250	492	432	168	68	1410
Hopasingsmyra	Pkt	47	88	68	24	5	232
	%	20	38	29	10	3	100
	Dekar	118	220	170	60	13	581
Moldtjønnyra	Pkt	32	76	142	122	230	602
	%	5	13	24	20	38	100
	Dekar	80	190	355	305	575	1505
Nordvikfeltet	Pkt	63	135	102	75	59	434
	%	14	31	24	17	14	100
	Dekar	158	338	255	188	147	1086
Rokstadfeltet	Pkt	111	301	264	127	73	876
	%	13	34	30	15	8	100
	Dekar	278	752	220	318	182	2190
Sum pkt.		641	1229	1146	697	470	4183
Middel %		15	29	28	17	11	100
Sum dekar		1498	2917	2725	1629	1128	9897

Tabell 3. Myrdybdenes fordeling på Ny Jords felter på Smøla.

Myrområde		Myrdybde i m					
		0,1—1	1—2	2—3	3—4	4—	I alt
Toppmyra	Pkt	82	147	135	107	82	553
	%	15	27	24	19	15	100
	Dekar	131	235	216	171	131	884
Moldvassheia	Pkt	314	550	513	407	355	2139
	%	15	26	24	19	16	100
	Dekar	502	880	821	651	568	3422
Kjell Dyrnes bruk	Pkt	84	158	158	78	0	478
	%	18	33	33	16	0	100
	Dekar	134	253	253	125	0	765
Kvitmjølsokna	Pkt	99	131	93	69	28	420
	%	24	31	22	16	7	100
	Dekar	158	210	149	110	45	672
Kongsvoll nordre	Pkt	263	456	391	194	93	1397
	%	19	33	28	14	6	100
	Dekar	421	730	625	310	149	2235
Kongsvoll søndre	Pkt	412	620	694	319	198	2243
	%	18	28	31	14	9	100
	Dekar	659	992	1110	510	317	3588
Sum pkt		1254	2062	1984	1174	756	7230
Middel %		17	29	28	16	10	100
Sum dekar		2005	3300	3174	1877	1210	11566

Litteraturliste.

1. Aasulv Løddesøl: Det norske myrselskaps myrinventeringer. Medd. fra D.n.m. 1941, side 71.
2. Aasulv Løddesøl: Myrene på Smøla og omliggende øyer. Medd. fra D.n.m. 1936, side 85.
3. Aasulv Løddesøl: Orientering om synkingsproblemet på myr. Medd. fra D.n.m. 1955, side 7.
4. Asbjørn Sorteberg: Synkningsproblemer på dyrket myrjord. Medd. fra D.n.m. 1973, side 180.
5. Asbjørn Sorteberg: Mikronæringsstoffmangelsykdommer på planter. Medd. fra D.n.m. 1948, side 79.
6. Aksel Hovd: Dyrking av brenntorvmyr. Medd. fra D.n.m. 1956, side 1.
7. Hans Hagerup: Eit kultiveringsforsøk på «Brenntorvmyr», Stavik i Hustad. Medd. fra D.n.m. 1973, side 217.